

Fiktiossa, osa II

Jos Fiktiossa I – ja Fiktiossa II -jaksoja ei käydä läpi samana päivänä, tämän jakson alkuun on tarpeen tehdä pari lämmittelyharjoitetta. Käyttökelpoisia ovat tutut harjoitteet jaksosta Tutustutaan draamatyöskentelyyn.

1. Muistelutanssi

Aloitetaan piiristä. Palautetaan mieleen viimekertainen työskentely tekemällä kolmiosainen liikesarja tarinan tähänastisista vaiheista.

Käännyttään ensin paikoillamme piirissä ympäri niin, että katse ei ole enää piirin keskustaan vaan tilan seiniin päin. Ottakaa vielä kolme askelta ulospäin piirin kehältä, että jokaisen ympärillä on kunnolla tilaa. (Ohjaaja siirtyy pois piirin kehältä.)

Tasoitetaan välit. Hyvä. Liikesarjat tehdään tässä. Jokainen tekee oman sarjansa itsenäisesti. Seuratkaa ohjeita.

1) Muistele vaihetta, jossa lavastimme tarinan tapahtumaympäristön patsaiden avulla. Valitse yksi patsas, joka tuolloin olit, ja ole tuo patsas uudelleen, N-Y-T- Nyt. Hyvä!

2) Muistele sitten Pierrot'n yökonetta. Tee yksi liike – ääni -yhdistelmä, jota käytit tuossa koneessa. N-Y-T- Nyt. Hyvä.

3) Sitten muistele yksi liike – ääni -yhdistelmä, jota käytit Colombinen yökoneessa. Tuo yhdistelmä tehdään N-Y-T- Nyt. Hyvä!

Lopuksi yhdistä nämä kolme sarjaksi. Tee siis peräkkäin patsas, liike – ääni, liike – ääni, ilman taukoja. Kun pääset loppuun, aloita aina alusta - harjoitellaan liikesarja sujuvaksi. Minä lasken ääneen rytmiä, ensin hitaasti: pat-sas, liike-ääni, liike-ääni, pat-sas, liike-ääni, liike-ääni.... Kaikki siis tekevät omaa sarjaansa yhtä aikaa. Onko valmista? Aloitetaan, N-Y-T- Nyt! Pat-sas, liike-ääni, liike-ääni, pat-sas, liike-ääni, liike-ääni, pat-sas, ... (Ohjaaja laskee rytmiä koko ajan ääneen. Kun sarjat alkavat sujua, tahtia voi hiukan nopeuttaa. Kun on tehty tarpeeksi, ohjaaja lopettaa rytmin laskemisen niin, että ”tanssin” viimeiseksi vaiheeksi jää patsas.) ... Pat-sas. Pysähdytään tähän. – Kun sanon Nyt, jokainen kääntyy kolmella askeleella kasvot takaisin piirin keskustaan päin. N-Y-T- Nyt. – Hienoa työtä! Kiitos! Istukaa sitten hetkeksi lattialle piiriin.

2. Kylään saapuu uusi henkilö

Lattialla piirissä.

Nyt olemme kerranneet tarinamme alun ja muistamme, millainen on tilanne. Katsotaan, mitä sitten tapahtuu.

Musiikki alkaa soida, esim. Sielun Veljien Oi Joosef Joosef tai Toiset on luotuja kulkemaan.

(Annetaan soida niin pitkään, että ryhmä saa kaikessa rauhassa muodostaa mielikuvia siitä, mihin musiikki liittyy.) Musiikki hiljenee vähitellen.

Kaikki olisi varmaan vielä pitkään pysynyt ennallaan, jollei eräänä kukkien ja lintujen juhlistamana kesäaamuna kylään olisi saapunut hassu kulkuneuvo erään miehen vetämänä.

(Ohjaaja piirtää puhtaaseen fläppipaperiin hoikan hahmon ääriviivat nivusiin asti ja kiinnittää paperin seinään.)

3. Ohjaaja kertoo

(Ohjaaja istuu itsekin piiriin.)

Colombine kurkisti pesulansa ikkunasta, kun mies pysäköi kulkuneuvonsa Pierrot'n leipomon eteen. Kulkuneuvo näytti asuntovaunulta ja markkinakojulta, sillä selvästi siinä saattoi asua ja nukkua, mutta se kiilteli kirkkain värein, ja sen runsaasti koristellut verhot lepattivat kuin liput.

Kaiken kruunasi värikäs nimikilpi: Harlekiini, maalarimestari.

Mies tarkasteli paheksuvasti leipomon synkkää, paljasta julkisivua, jossa oli vain kaksi sanaa: Leipuri Pierrot.

Colombine näki, miten Harlekiini hieraisi käsiään päättäväisesti ja ryhtyi kolkuttamaan ovelle.

Kuten sanottu päivä oli korkeimmillaan, ja Pierrot nukkui kuin tukki. Harlekiini joutui rummuttamaan pitkään ennen kuin ovi avautui, ja kynnyksellä seisoivat Pierrot väsymyksestä horjahdellen ja kalpeampana kuin koskaan.

Pierrot parka! Häntä olisi voinut luulla pöllöksi, kun hän seisoivat siinä kalpeana, tukka pörrössä ja kuin kuusta pudonneena, ja räpytteli silmiään keskipäivän armottomassa auringossa. Niinpä ennen kuin Harlekiini oli ennättänyt suutaan avata, hänen takaansa kajahti nauru. Se oli Colombine, joka katseli kohtausta iso silitysrauta kädessään.

Harlekiini kääntyi, huomasi tytön ja purskahti hänkin nauruun. Pierrot seisoivat yksin ja surullisena katsellen noita kahta auringon lasta, joita yhteinen ilo yhdisti. Silloin Pierrot suuttui, ja mustasukkaisuuden satuttamin sydämin hän paiskasi oven kiinni Harlekiinin nenän edestä ja meni takaisin nukkumaan, vaikka tuskin hän kovin nopeasti unta sai.

4. Koko ryhmän patsas Pierrot'n, Colombinen ja Harlekiinin kohtaamisesta

(Ohjeet annetaan edelleen lattialla istuen.)

Me tunnemme Colombinen ja tiedämme, että hän ei tarkoita pahaa. Hän ei vain ymmärrä Pierrot'ta ja tämän elämää. Lisäksi hänellä on kohta muuta mielessään. - Tehdään koko ryhmän yhteinen patsas kohtauksesta, jonka äsken kuulitte.

Valitse, kumpi olet tässä kohtauksessa, Pierrot vai Colombine. Jos tulee monta Pierrot'ta ja monta Colombinea, hahmoista tulee "monipäisiä" siten, että yksi on etunenässä ja muut kiilamaisessa muodostelmassa hänen takanaan. Myös se on mahdollista, että jompaakumpaa hahmoa ei tule yhtään. Tee oma valinta!

Ohjaaja asettuu Harlekiiniksi kasvot Pierrot'n ovea kohti. **Minä olen tässä kohtauksessa Harlekiini. Missä on Pierrot'n paikka?** Pierrotit, asettukaa leipomon ovelle. (Jos on käytettävissä toinen ohjaaja, hän asettuu Pierrot'ksi.) **Entä missä on Colombine?** Hyvä. Myös Colombineet asettuvat paikoilleen kohtaukseen.

Katsotaan, mitä kohtauksessa tapahtuu. Toimikaa ohjeiden mukaan.

Kynnyksellä seisoi Pierrot väsymyksestä horjahdellen ja kalpeampana kuin koskaan. Ja ennen kuin Harlekiini oli ennättänyt suutaan avata, hänen takaansa kajahti nauru. ("Harlekiini" kääntyy ja huomaa Colombineen. Harlekiini näyttää [liioitellen] vaikuttumisensa).

Miten Colombine vastaa Harlekiinin reaktioon? Näyttäkää!

Hienoa! Entä miltä Pierrot näyttää nyt? Hyvä!

Hienoa, kiitos! Tästä asetelmasta alkaa Pierrot'n, Colombineen ja Harlekiinin tarina.

Palataan takaisin omaksi itseksemme. Puretaan asetelma niin, että kun sanon "Roo-lista pois!", jokainen pyörähtää kolmella askeleella itsensä ympäri.

N-Y-T- roo-lista-pois!

Hyvä! Istutaan taas vähäksi aikaa lattialle.

5. Tarinan ennakkointia

(Lattialla istuen.)

Mitä arvelette tapahtuvan seuraavaksi? (Lyhyt keskustelu, jossa osallistujat ennakoivat tapahtumien kulkua.) – **Katsotaan.**

6. Ohjaaja kertoo ja piirtää

(Edelleen lattialla.)

Aurinko laski, ja Pierrot heräsi. Kellarinluukkuun näkyi syttyvän valo ja sieltä heijastui lämmin punerrus. Valtava kuu kellui fosforinhohtoisella taivaalla kuin maidonvalkea pallo. Pierrot lähti leivintuvastaan. Mutta siinä kuuta katsoessaan P kompastui kadulle jätettyihin maalipurkkeihin.

Hän törmäsi Colombinen talon eteen rakennettuun telineeseen. Järkytys pudotti hänet unelmista maan pinnalle. Mitä oli tekeillä? Mitä pesulalle oli tapahtunut?

Ohjaaja nousee ja lisää kohdassa 2. piirretylle fläppihahmolle pitkät kiharat.

Sitten ohjaaja ”pukee” hahmon kirkkaan värisillä, salmiakkiruutuasentoon asetetuilla post it -lapuilla. Hän liimaa lappuja myös paperin alareunan ulkopuolelle niin, että niistä muodostuu mekon helma.

Jos ohjaajia on kaksi, toinen kertoo ja toinen liimaa laput fläppihahmoon.

Pierrot ei enää tunnistanut tuota riemunkirjavaa seinää eikä varsinkaan siihen maalattua harlekiiniasuista Colombinea. Ja pesula-sanana perässä luki törkeästi VÄRJÄÄMÖ! Pierrot ei enää tanssinut, hän mykistyi paikalleen. Kuu irvisti tuskasta. Colombine oli langennut Harlekiinin väreihin! Tästedes hän pukeutuisi harlekiininasuun, ja siinä, missä hän ennen saippuoi ja silitti raikasta valkopyykinä, hän alkaisi uittaa haalistuneita lumppuja altaissa, joissa on löyhkääviä ja liikaavia kemiallisia värejä! Pierrot meni telineen luo. Hän sormeili sitä inhoten. Yläikkunasta loisti valo. Pierrot käytti siekailematta hyväkseen telineitä. Hän kiipesi alimmalle lankulle, sitten toiselle ja eteni kohti valaistua ikkunaa. Hän kurkisti sisään. Mitä hän näki, me emme koskaan saa tietää. Pierrot hyppäsi taaksepäin. Hän unohti seisseensä telineellä korkealla maasta, ja hän putosi. Mikä lento! Kuoliko hän? Ei sentään. Hän nousi vaivalloisesti jaloilleen ja palasi ontuen leipomoon. Pierrot syytti kynttilän ja katoi suuren sulkakynänsä mustepulloon. Hän kirjoitti Colombinelle kirjeen.

7. Pierrot vie Colombinen löydettäväksi kirjeen

Jos ohjaajia on kaksi, toinen toimii mustalla painettujen ohjeiden mukaan ja toinen lukee sinisellä painetut tekstit ääneen.

Ohjaaja ottaa taskustaan A4-kokoisen, neljään osaan taitellun paperin, avaa sen taitoksista ja katsoo ”kirjettä”: Rakastan ja odotan sinua. Pierrot. Ohjaaja taittaa paperin taas neljään osaan ja toimii Pierrot’n roolissa kerronnan mukaan: Pierrot meni takaisin ulos kirje kädessään. Yhä ontuen hän etsi ja epäröi hetken, mutta päätti sitten ripustaa viestinsä yhteen telineen tukipuista. ”Pierrot” kiinnittää kirjeen esim. klemmarilla fläppipaperiin, Colombinen hahmon viereen.

Sitten hän palasi leivintupaan.

Tuuletusikkunasta sammui valo. Suuri pilvi peitti kuun surulliset kasvot.

8. Hetken merkitseminen

Mieti, mikä kohta työskentelystä jäi tällä kerralla mieleesi. Missä olit ja mitä teit? Siirry paikkaan ja asentoon konkreettisesti. Hyvä. Ohjaajat kiertävät vuoron perään jokaisen osallistujan luona. Kun ohjaaja koskettaa olkapäätäsi, voit halutessasi kertoa, missä olet ja mitä tekemässä. On kuitenkin lupa olla myös hiljaa.

(PIDEMPI) TAUKO